

대한민국과 라오인민민주공화국 간의 범죄인인도 조약 비준동의안

의안 번호	19068
----------	-------

제출연월일 : 2026. . .
제출자 : 정 부

제안이유

이 조약의 체결을 통하여 우리나라와 라오인민민주공화국 간에 범죄인의 상호 인도를 위한 제도적 기반을 마련함으로써, 양국 간 각종 범죄의 예방과 억제에 효과적으로 대처하고, 형사문제에 관한 사법정의의 실현을 도모하려는 것임.

주요내용

- 가. 인도 대상 범죄는 양 당사국의 법에 따라 최소 1년 이상의 자유형이나 그 이상의 중형으로 처벌할 수 있는 범죄로 함(안 제2조).
- 나. 인도가 청구된 범죄가 정치적 범죄인 경우 등을 절대적 인도 거절 사유로 함(안 제4조).
- 다. 양 당사국은 이 조약에 따라 자국민을 인도할 의무를 부담하지 않으며, 인도가 청구된 사람의 국적만을 사유로 인도가 거절되는 경우 피청구당사국은 청구당사국의 요청에 따라 기소를 위하여 자국의 권한 있는 당국에 사건을 회부함(안 제6조).

라. 긴급한 경우, 당사국은 인도 청구서를 제출하기 전에 인도가 청구된 사람에 대한 긴급인도구속을 청구할 수 있음(안 제9조).

마. 이 조약은 관련 범죄가 이 조약의 발효일 전에 발생한 경우라도 이 조약의 발효 후에 제기된 청구에 적용됨(안 제21조).

참고사항

가. 입법조치 : 별도조치 필요 없음

나. 예산조치 : 별첨 비용추계서 미첨부 사유서 참고

다. 체결경위

- 2019. 7. 문안 교섭 개시
- 2025. 3. 최종 문안 합의
- 2025. 10. 28. 제47회 국무회의 심의
- 2025. 12. 15. 서명(서울)

대한민국과 라오인민민주공화국 간의 범죄인인도 조약 비준동의안

“대한민국과 라오인민민주공화국 간의 범죄인인도 조약”을 정부가
비준하도록 「대한민국헌법」 제60조제1항에 따라 동의한다.

붙임 : 대한민국과 라오인민민주공화국 간의 범죄인인도 조약

대한민국과 라오인민민주공화국 간의
범죄인인도 조약

대한민국과 라오인민민주공화국(이하 “당사국”이라 한다)은,

범죄의 예방 및 억제에서 양국 간 보다 효과적인 협력을 제공하고 범죄인 인도를 위한 조약 체결을 통해 범죄인 인도 분야에서 양국 관계를 증진하기를 희망하며,

당사국의 독립, 영토 보전, 평등 및 상호 이익을 존중하며,

다음과 같이 합의하였다.

제1조 인도 의무

각 당사국은 인도 청구를 받는 경우 이 조약의 규정에 따를 것을 조건으로, 피청구당사국의 영역에서 발견된 사람으로서 청구당사국의 영역에서 인도 대상 범죄에 대하여 기소, 재판이나 형의 집행을 위하여 수배 중인 사람을 다른 쪽 당사국에 인도하기로 합의한다.

제2조 인도 대상 범죄

1. 이 조약의 목적상, 인도 대상 범죄는 인도가 청구된 시점에 양 당사국의 법에 따라 1년 이상의 자유형이나 그 이상의 중형으로 처벌할 수 있는 범죄이다.
2. 인도 청구가 청구당사국의 법원에서 인도 대상 범죄에 대하여 자유형을 선고받은 사람과 관련되는 경우, 복역할 형기가 6개월 이상 남아있는 경우에만 인도가 허용된다.
3. 이 조약의 목적상, 어느 범죄가 양 당사국의 법에 따라 처벌 가능한 범죄

인지를 결정할 때,

가. 양 당사국의 법이 해당 범죄를 구성하는 작위 또는 부작위를 동일한 범죄의 범주에 포함시키는지 여부 또는 해당 범죄를 동일한 죄명으로 기술하는지 여부는 문제되지 않는다. 그리고

나. 인도가 청구된 사람이 혐의를 받고 있는 작위 또는 부작위 전체가 고려되며, 이 경우 양 당사국의 법이 상이할 수 있음을 양해한다.

4. 어느 사람의 인도가 조세, 관세, 외국환 관리 또는 그 밖의 세입 문제에 관한 법을 위반한 범죄에 대하여 청구되는 경우, 피청구당사국의 법이 청구당사국의 법과 동일한 종류의 조세 또는 관세를 부과하지 않거나 동일한 종류의 조세, 관세 또는 외국환 규정을 두고 있지 않다는 이유로 인도가 거절될 수 없다.

5. 범죄가 청구당사국의 영역 밖에서 행하여진 경우, 피청구당사국의 법이 자국 영역 밖에서 그와 유사한 상황에서 행하여진 범죄에 대하여 처벌을 규정하는 경우에는 인도가 허용된다. 피청구당사국의 법이 그와 같은 규정을 두고 있지 않은 경우, 피청구당사국은 재량에 따라 인도를 허용할 수 있다.

6. 인도 청구가 다수의 개별 범죄와 관련되고, 그 각각의 범죄가 양 당사국의 법에 따라 처벌될 수 있으나 그 중 일부가 이 조 제1항 및 제2항에서 규정된 그 밖의 조건을 충족하지 않는 경우, 그러한 일부 범죄들에 대해서도 인도가 허용될 수 있다. 단, 그 사람이 하나 이상의 인도 대상 범죄에 대하여 인도될 것을 조건으로 한다.

제3조

중앙당국

1. 각 당사국은 이 조약의 목적을 위하여 인도 청구를 제기하거나 접수하는 중앙당국을 지정한다. 대한민국의 중앙당국은 법무부장관 또는 법무부장관이 지정하는 공무원으로 한다. 라오인민민주공화국의 중앙당국은 대검찰청으로 한다.

2. 중앙당국의 지정에 변경이 있는 경우, 당사국은 가능한 한 신속히 외교경로를 통하여 상호 통보한다.

3. 이 조약의 목적을 위하여 중앙당국은 외교경로를 통하거나 직접 상호 연락한다.

제4조

절대적 거절 사유

1. 다음 상황에서 인도는 이 조약에 따라 허용되지 않는다.

가. 인도가 청구된 범죄가 정치적 범죄이거나 정치적 범죄와 관련된 범죄라고 피청구당사국이 판단하는 경우. 정치적 범죄는 다음의 범죄를 포함하지 않는다.

(1) 국가원수나 정부수반 또는 그 가족 구성원에 대한 살인, 살인미수 또는 그 신체에 대한 공격, 또는

(2) 당사국 모두가 당사자인 다자 국제협정을 이유로 당사국이 그 범죄와 관련하여 재판권을 가지거나 범죄인을 인도할 의무가 있는 범죄

나. 인도가 청구된 사람이 피청구당사국의 영역에서 인도가 청구된 범죄에 대하여 기소되었거나 재판을 받고 유죄 또는 무죄를 선고받은 경우

다. 인도가 청구된 범죄에 대한 기소 또는 처벌이 시효에 관한 법을 포함하여 어느 한쪽 당사국의 법에서 규정된 이유로 금지될 수 있는 경우, 또는

라. 인도가 청구된 사람의 인종, 종교, 국적, 성별 또는 정치적 견해를 이유로 그 사람을 기소하거나 처벌할 목적으로 인도 청구가 이루어졌거나, 그러한 이유 중 어느 것으로 인하여 그 사람의 지위가 손상될 수 있다고 피청구당사국이 믿을 만한 상당한 근거가 있는 경우

제5조

임의적 거절 사유

다음 상황에서 인도는 이 조약에 따라 거절될 수 있다.

- 가. 인도가 청구된 범죄가 피청구당사국의 법에 따라 피청구당사국의 영역에서 전부 또는 일부가 행하여진 것으로 여겨지는 경우
- 나. 인도가 청구된 사람이 인도가 청구된 동일한 범죄에 대하여 제3국에서 최종적으로 무죄 또는 유죄 판결을 받았고, 유죄 판결을 받은 경우 선고된 형이 완전히 집행되었거나 더 이상 집행될 수 없는 경우
- 다. 예외적인 상황에서, 피청구당사국이 범죄의 중대성 및 청구당사국의 이익을 또한 고려하면서, 인도가 청구된 사람의 개인적 상황 때문에 그 인도가 인도적인 고려와 양립할 수 없다고 간주하는 경우, 또는
- 라. 인도가 청구된 범죄가 군법에 따른 범죄로, 일반 형법에 따른 범죄는 아닌 경우

피청구당사국은 인도를 거절하는 경우 그 사실과 이유를 적절한 기간 내에 청구당사국에 서면으로 통보한다.

제6조

자국민의 인도

1. 어느 당사국도 이 조약에 따라 자국민을 인도할 의무를 부담하지 않는다.
2. 인도가 청구된 사람의 국적만을 근거로 인도가 거절되는 경우, 피청구당사국은 청구당사국의 요청이 있는 경우 자국법에 따라 기소를 위하여 자국의 권한 있는 당국에 사건을 회부한다. 그러한 경우, 청구당사국은 필요한 경우 관련 정보 및 증거를 피청구당사국에 제공한다.
3. 국적은 인도가 청구된 범죄가 행하여진 시점을 기준으로 판단된다.

제7조 인도 청구 및 필요 서류

1. 인도 청구는 외교경로를 통하여 서면으로 한다.
2. 인도 청구서에는 모든 경우 다음이 첨부된다.
 - 가. 가능한 경우 신체에 대한 기술, 사진 및/또는 지문을 포함한 인도가 청구된 사람의 신원과 국적, 성명 및 예상 소재지를 기술하는 서류, 진술 또는 그 밖의 유형의 정보
 - 나. 해당 범죄가 행하여진 시간 및 장소를 포함한 사건의 사실관계에 대한 진술 및 사건의 소송절차 기록
 - 다. 해당 범죄의 본질적 요소와 죄명을 기술하는 법에 대한 진술
 - 라. 해당 범죄에 대한 처벌을 기술하는 법에 대한 진술
 - 마. 해당 범죄의 공소 시효 또는 형의 시효와 관련된 법에 대한 진술, 그리고
 - 바. 적용 가능한 경우, 이 조 제3항 또는 제4항에서 명시된 서류, 진술 또는 그 밖의 유형의 정보
3. 인도 청구가 아직 유죄 판결을 받지 않은 사람과 관련된 경우에는 다음이 또한 첨부된다.
 - 가. 청구당사국의 법관이나 그 밖의 권한 있는 사법당국이 발부한 체포 또는 구속 영장의 사본
 - 나. 인도가 청구된 사람이 체포 또는 구속 영장의 대상이 되는 사람임을 입증하는 정보, 그리고
 - 다. 범죄를 구성한다는 혐의를 받고 있는 작위 또는 부작위에 대한 진술과 인도가 청구된 사람이 인도가 청구된 범죄를 행하였다고 의심할 만한 합리적인 근거를 제공할 수 있는 보충 증거
4. 인도 청구가 유죄 판결을 받은 사람과 관련된 경우에는 다음이 또한 첨부된다.
 - 가. 유죄 판결, 선고된 형, 형의 집행이 가능하다는 사실 및 복역할 잔여

- 형기의 범위를 제시하는 청구당사국의 법원이 작성한 판결문 사본
나. 체포영장 사본 또는 그 사람이 유죄 판결에 근거하여 구금되어야 한다는 내용의 진술
다. 그 사람이 유죄 판결을 받은 사람임을 입증하는 정보, 그리고
라. 그 사람이 유죄 판결을 받은 범죄를 구성하는 작위 또는 부작위에 대한 진술

5. 인도 청구를 뒷받침하기 위하여 청구당사국이 제출하는 모든 서류는 인증되며, 피청구당사국의 공식 언어 또는 영어로 된 번역본이 첨부된다.

6. 서류는 다음의 경우에 이 조약의 목적상 인증된다.

- 가. 청구당사국의 법관 또는 그 밖의 공무원이 서명한 경우, 그리고
나. 청구당사국의 권한 있는 당국의 관인으로 날인된 경우

제8조

추가 정보

1. 피청구당사국은 인도 청구를 뒷받침하기 위하여 제공된 정보가 이 조약에 따라 인도를 허용하기에 충분하지 않다고 여기는 경우, 자국이 특정하는 합리적인 기간 내에 추가 정보를 제공하도록 요청할 수 있다.

2. 인도가 청구된 사람이 구금되어 있고, 제공된 추가 정보가 이 조약에 따라 충분하지 않거나 특정된 기간 내에 접수되지 않은 경우, 그 사람은 구금으로부터 석방될 수 있다. 그러한 석방은 청구당사국이 그 사람에 대하여 새로운 인도 청구를 하는 것을 방해하지 않는다.

3. 이 조 제2항에 따라 그 사람이 구금으로부터 석방된 경우, 피청구당사국은 이를 가능한 한 신속히 청구당사국에 통보한다.

제9조 긴급인도구속

1. 긴급한 경우, 당사국은 인도 청구서를 제출하기 전에 인도가 청구된 사람에 대한 긴급인도구속을 청구할 수 있다. 긴급인도구속 청구서는 외교경로를 통하여 전달되거나 대한민국 법무부와 라오인민민주공화국 대검찰청 간에 직접 전달될 수 있다.

2. 긴급인도구속 청구는 서면으로 이루어지며, 다음을 포함한다.

가. 국적에 대한 정보를 포함하여 인도가 청구된 사람에 대한 기술

나. 인도가 청구된 사람의 소재지를 알고 있는 경우, 그 소재지에 대한 진술

다. 가능한 경우, 해당 범죄가 행하여진 시간 및 장소를 포함한 사건의 사실관계에 대한 간략한 진술

라. 위반된 법에 대한 기술

마. 인도가 청구된 사람에 대한 체포 또는 구속 영장이나 유죄 판결의 존재에 대한 진술, 그리고

바. 인도가 청구된 사람에 대한 인도 청구가 추후 이루어질 것이라는 진술

3. 청구당사국은 긴급인도구속 청구의 처리 결과와 일체의 거절 사유를 지체 없이 통보받는다.

4. 피청구당사국이 이 조약 제7조에 따라 요구되는 정식 인도 청구서와 보충서류를 접수하지 못한 경우, 긴급인도구속된 사람은 이 조약에 따라 긴급인도구속일부터 60일이 지나면 석방될 수 있다.

5. 인도 청구서 및 보충서류가 추후에 전달된 경우라면, 인도가 청구된 사람이 이 조 제4항에 따라 석방되었다는 사실이 그 사람을 이후에 다시 체포하여 인도하는 것을 방해하지 않는다.

제10조 약식 인도

인도가 청구된 사람이 인도 명령에 동의한다는 의사를 사안에 따라 피청구당사국의 법원 및/또는 그 밖의 권한 있는 당국에 표시하는 경우, 피청구당사국은 자국법이 허용하는 범위에서 인도를 신속하게 진행하는 데 필요한 모든 조치를 할 수 있다.

제11조 인도 청구의 경합

1. 동일한 범죄 또는 상이한 범죄를 이유로 동일한 사람에 대한 인도 청구가 다른 쪽 당사국을 포함한 둘 이상의 국가로부터 접수된 경우, 피청구당사국은 그 국가들 중 어느 국가에 그 사람을 인도할 것인지를 결정하고, 그 결정을 그 국가들에 통보한다.

2. 그 사람을 어느 국가에 인도할 것인지를 결정할 때, 피청구당사국은 다음을 포함하되 이에 한정되지 않는 모든 관련 요소를 고려한다.

- 가. 인도가 청구된 사람의 국적 및 통상적인 거주지
- 나. 인도 청구가 조약에 따라 이루어졌는지 여부
- 다. 각 범죄가 행하여진 시간 및 장소
- 라. 청구국들 각자의 이해관계
- 마. 범죄의 중대성
- 바. 피해자의 국적
- 사. 청구국들 간의 추후 인도 가능성, 그리고
- 아. 각각의 인도 청구 일자

제12조 인도 청구에 대한 결정

1. 피청구당사국은 자국법에서 규정된 절차에 따라 인도 청구를 처리하고, 자국의 결정을 외교경로를 통하여 신속히 청구당사국에 통지한다.

2. 인도 청구의 전부 또는 일부가 거절된 경우, 거절 사유가 제시된다.

제13조

신병의 인도

1. 피청구당사국은 인도가 청구된 사람을 양 당사국이 수락할 수 있는 피청구당사국의 영역 내 장소에서 청구당사국의 권한 있는 당국에 인도한다.

2. 청구당사국은 피청구당사국이 특정한 합리적인 기간 내에 피청구당사국의 영역으로부터 인도가 청구된 사람을 호송하고, 그 사람이 해당 기간 내에 호송되지 않는 경우 피청구당사국은 그 사람을 석방할 수 있으며 동일한 범죄에 대하여 인도를 거절할 수 있다.

3. 한쪽 당사국은 통제할 수 없는 상황으로 인하여 인도가 예정된 사람을 인도하거나 호송할 수 없는 경우 이를 다른 쪽 당사국에 통보하며, 이 경우 이 조 제2항의 규정은 적용되지 않는다. 양 당사국은 이 조의 조건에 따른 새로운 인도일 또는 호송일을 상호 결정한다.

제14조

인도의 연기 또는 일시적 인도

1. 인도가 청구된 사람이 인도가 청구된 범죄 외의 범죄를 이유로 피청구당사국의 영역에서 소송이 진행 중이거나 형을 복역 중인 경우, 피청구당사국은 인도 청구에 대한 결정을 내린 후 형사 소송절차가 종료되거나 선고된 형의 전부 또는 일부의 집행이 종료될 때까지 그 사람의 인도를 연기할 수 있다. 청구당사국은 그

러한 연기에 대하여 통지받는다.

2. 피청구당사국은 자국법이 허용하는 범위에서, 어느 사람의 인도가 가능하다고 판단된 경우, 인도를 연기하는 대신 양 당사국이 결정하는 조건에 따라 기소를 위하여 인도가 청구된 사람을 청구당사국에 일시적으로 인도할 수 있다. 일시적 인도 이후에 피청구당사국에 송환된 사람은 선고된 형의 집행을 위하여 이 조약의 규정에 따라 청구당사국에 최종적으로 인도될 수 있다.

제15조

물건의 인도

1. 피청구당사국의 법에 따라 허용되는 범위에서 그리고 제3자의 권리를 정당하게 존중할 것을 조건으로, 청구당사국의 요청이 있고 범죄인 인도가 허용되는 경우, 범죄의 결과로 취득되었거나 증거로 요구될 수 있는 피청구당사국의 영역에서 발견된 모든 물건은 인도될 수 있다.

2. 인도가 청구된 사람의 사망, 실종 또는 도주로 인하여 범죄인 인도가 이루어질 수 없는 경우라도, 청구당사국의 요청이 있으면 위에서 언급된 물건은 이 조 제1항에 따를 것을 조건으로 청구당사국에 인도될 수 있다.

3. 이 조 제1항에서 언급된 물건이 다른 형사사건과 관련하여 제기된 소송절차에서 요구되는 경우, 피청구당사국은 그러한 소송절차가 종료될 때까지 그 물건의 인도를 일시적으로 연기할 수 있다.

4. 피청구당사국의 법에 따라 요구되거나 제3자의 권리 보호를 위하여 필요구한 경우, 그렇게 인도된 물건은 피청구당사국의 요청이 있으면 소송절차의 종료 후 비용 부담 없이 피청구당사국으로 반환된다.

제16조

특정성의 원칙

1. 이 조약에 따라 인도된 사람은 다음을 제외하고는 청구당사국에서 구금되거나 재판을 받거나 처벌받지 않는다.

가. 인도가 허용된 범죄, 또는 인도의 근거가 된 사실관계와 동일한 사실관계에 기초한 다른 죄명의 범죄로서 인도 대상 범죄이거나 인도가 허용된 범죄의 일부를 이루는 범죄

나. 그 사람의 인도 후에 행하여진 범죄, 또는

다. 피청구당사국이 그 사람의 구금, 재판 또는 처벌에 동의하는 범죄
이 향 다호의 목적상,

(1) 피청구당사국은 제7조에서 요구하는 서류의 제출을 요구할 수 있다.

(2) 그 범죄와 관련하여 인도된 사람이 진술한 법적 기록이 있는 경우, 그 기록은 피청구당사국에 제출된다. 그리고

(3) 인도된 사람은 그러한 동의 요청이 처리되는 동안 피청구당사국이 허가할 수 있는 기간 동안 청구당사국에 의하여 구금될 수 있다.

2. 이 조약에 따라 인도된 사람은 피청구당사국이 동의하는 경우를 제외하고는 그 사람의 인도 전에 행하여진 범죄를 이유로 청구당사국에 의하여 제3국으로 재인도되지 않는다.

3. 이 조 제1항 및 제2항은 다음의 경우에 적용되지 않는다.

가. 인도된 사람이 청구당사국의 영역을 떠났다가 자발적으로 청구당사국으로 돌아온 경우, 또는

나. 인도된 사람이, 스스로 통제할 수 없는 상황을 제외하고, 자유로이 청구당사국을 떠날 수 있게 된 날부터 30일 내에 청구당사국의 영역을 떠나지 않는 경우

제17조 결과의 통보

피청구당사국의 요청이 있는 경우, 청구당사국은 인도된 사람에 대한 소송절차나 형의 집행 또는 그 사람의 제3국으로의 재인도에 관한 정보를 피청구당사국에 제공한다.

제18조 통과

1. 제3국으로부터 어느 한쪽 당사국의 영역을 통과하여 다른 쪽 당사국으로 인도되는 사람의 호송은 그 당사국의 법이 허용하는 범위에서 외교경로를 통한 서면 요청이 있는 경우 승인될 수 있다. 요청서는 국적을 포함한 호송되는 사람에 대한 기술과 사건의 사실관계에 대한 간략한 진술을 포함한다. 호송되는 사람은 통과 기간 동안 구금될 수 있다.

2. 항공 수송이 이용되고 통과당사국의 영역에서 착륙이 예정되지 않은 경우에는 통과를 위한 승인이 요구되지 않는다. 통과당사국의 영역에서 예정되지 않은 착륙이 이루어지는 경우, 통과당사국은 이 조 제1항에서 규정된 바에 따라 통과 요청서를 제출할 것을 다른 쪽 당사국에 요구할 수 있다.

3. 통과를 위한 승인에는 호송관이 구금 상태를 유지할 때 통과당사국의 당국으로부터 지원을 받기 위한 승인이 포함된다.

제19조 비용

1. 피청구당사국은 인도 청구로부터 발생하는 자국 관할 내 소송절차에 소요되는 비용을 부담한다.

2. 피청구당사국은 인도가 청구된 사람의 체포 및 구금 또는 물건의 압수 및 인도와 관련하여 자국의 영역에서 발생하는 비용을 부담한다.

3. 청구당사국은 통과 비용을 포함하여 인도가 허용된 사람을 피청구당사국의 영역으로부터 호송하는 데 발생하는 비용을 부담한다.

제20조

협 의

1. 당사국은 어느 한쪽 당사국의 요청이 있는 경우 이 조약의 해석 또는 이행과 관련하여 협의한다.

2. 양 당사국의 권한 있는 당국은 개별 사건의 처리와 관련하여, 그리고 이 조약의 이행을 위한 절차의 유지 및 개선을 증진하기 위하여, 상호 직접 협의할 수 있다.

제21조

발효, 개정 및 종료

1. 당사국은 이 조약의 발효를 위한 그들 각자의 요건이 완료되었음을 서면으로 상호 통보한다. 이 조약은 나중의 서면 통보를 접수한 날 후 30일째 되는 날에 발효한다.

2. 이 조약은 관련 범죄가 이 조약의 발효일 전에 발생했더라도 이 조약의 발효 후에 제기된 청구에 적용된다.

3. 이 조약은 당사국의 상호 서면 동의로 개정될 수 있다.

4. 어느 한쪽 당사국 언제든지 외교경로를 통하여 서면으로 통보함으로써 이

조약을 종료시킬 수 있다. 종료는 통보일 후 6개월째 되는 날에 효력이 발생한다.

5. 이 조약의 개정 또는 종료는 이 조약으로부터 발생하거나 이 조약에 근거한 권리와 의무를 침해하지 않으며, 개정일 또는 종료일이나 그 전에 이 조약에 따라 제기된 청구의 완수에 영향을 미치지 않는다

이상의 증거로, 아래 서명자는 그들 각자의 정부로부터 정당하게 권한을 위임받아 이 조약에 서명하였다.

2025년 12월 15일 서울에서 한국어, 라오어 및 영어로 각 2부씩 작성하였으며, 모든 언어본은 동등하게 정본이다. 해석상 차이가 있는 경우 영어본이 우선한다.

대한민국을 대표하여

라오인민민주공화국을 대표하여

ສົນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ

ລະຫວ່າງ

ສາທາລະນະລັດ ເກົາຫຼີ

ແລະ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນ ລາວ

ສາທາລະນະລັດ ເກົາຫຼີ ແລະ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນ ລາວ (ຊຶ່ງຕໍ່ໄປນີ້ເອີ້ນວ່າ “ຄູ່ພາຄະຊາຊົນ”),

ດ້ວຍຄວາມປາດຖະໜາ ຢາກສົ່ງເສີມການຮ່ວມມືຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ລະຫວ່າງ ສອງປະເທດ ໃນການຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນອາຊະຍາກຳ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍສາຍພົວພັນ ຂອງສອງປະເທດ ໃນຂົງເຂດວັດຖຸກຳລັງ ການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ໂດຍການສ້າງສັນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ, ແລະ

ບົນພື້ນຖານການເຄົາລົບຊຶ້ງກັນ ແລະ ກັນ ໃນຄວາມເປັນເອກະລາດ, ອະທິປະໄຕ, ຜົນແຜ່ນດິນອັນ ຄົບຖ້ວນ, ສະເໝີພາບ ແລະ ຕ່າງຝ່າຍມີພົນປະໂຫຍດ,

ໄດ້ຕົກລົງກັນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

ມາດຕາ 1

ພັນທະໃນການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ

ໂດຍສອດຄ່ອງກັບບົດບັນຍັດຂອງສັນທິສັນຍາສະບັບນີ້ ແລະ ຕາມການຮ້ອງຂໍ ຄູ່ພາຄີແຕ່ລະຝ່າຍ ຕົກລົງເຫັນດີ ສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການຕົວ ໃຫ້ພາຄີຝ່າຍໜຶ່ງ ເພື່ອ ສົ່ງຜ່ອງຜູ້ຖືກຫາຂຶ້ນສານ, ໄດ້ສວມຄະດີໃນທິປະໄຕສານ ຫຼື ປະຕິບັດໂທດ ໃນຄົນແດນຂອງພາຄີທີ່ຮ້ອງຂໍ ກ່ຽວກັບ ການກະທຳຜິດ ທາງອາຍາໃດໜຶ່ງ ທີ່ພາຄີທີ່ສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນໄດ້ ແລະ ໄດ້ພົບເຫັນຕົວບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ ໃນຄົນແດນຂອງ ພາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ.

ມາດຕາ 2

ການກະທຳຜິດທີ່ພາຄີໃຫ້ສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ

1. ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງສັນທິສັນຍາສະບັບນີ້ ການກະທຳຜິດທີ່ພາຄີໃຫ້ສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ແມ່ນການກະທຳ ຜິດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍຂອງຄູ່ພາຄີສອງຝ່າຍ ຊຶ່ງກຳນົດໂທດຕັດອິດສະລະພາບ ຢ່າງໜ້ອຍ ໜຶ່ງ (1) ປີ ຫຼື ໂທດທີ່ໜັກກວ່າ ໃນເວລາຮ້ອງຂໍໃຫ້ສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ.

2. ໃນກໍລະນີ ຄຳຮ້ອງຂໍໃຫ້ສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ພົວພັນເຖິງ ບຸກຄົນທີ່ສານຂອງພາຄີທີ່ຮ້ອງຂໍ ໄດ້ຕັດສິນ ລົງໂທດຕັດອິດສະລະພາບ ຕໍ່ການກະທຳຜິດທີ່ພາຄີໃຫ້ສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນນັ້ນ ການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ຈະໄດ້ ຮັບການພິຈາລະນາ ຖ້າຫາກວ່າ ໄລຍະເວລາຂອງໂທດທີ່ຍັງເຫຼືອຢ່າງໜ້ອຍ ແມ່ນ ຫົກ (6) ເດືອນ.

3. ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງມາດຕານີ້ ການກຳນົດວ່າ ການກະທຳຜິດໃດ ເປັນການກະທຳຜິດຕໍ່ກົດໝາຍຂອງ ຄູ່ພາຄີ: ກ) ກົດໝາຍຂອງຄູ່ພາຄີ ເຖິງວ່າ ຈະກຳນົດການກະທຳ ຫຼື ການເມີນເສີຍນັ້ນ ເປັນການກະທຳຜິດ ໃນສະ

ຖານການກະທຳຜິດອັນດັບນັ້ນ ຫຼື ໃສ່ຊື່ຂັ້ນການກະທຳຜິດນັ້ນ ຄືກັນ ຫຼື ບໍ່ ກໍຕາມ; ແລະ

ຂ) ການກະທຳ ຫຼື ການເມີນເສີຍ ທັງໝົດ ທີ່ຕັ້ງຂຶ້ນ ຕໍ່ບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການຕົວ ໃຫ້ສົ່ງຂ້າມແດນ ຕ້ອງນຳ ມາພິຈາລະນາ ແລະ ໂດຍຄຳນຶງເຖິງວ່າ ກົດໝາຍຂອງຄູ່ຝາຄີ ອາດມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນ.

4. ໃນກໍລະນີ ການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນຂອງບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ ຊຶ່ງເປັນການກະທຳຜິດກົດໝາຍ ທີ່ພົວພັນ ເຖິງພັນ ທະ ກໍປົວກັບ ອາກອນ, ພາສີ, ການຄຸ້ມຄອງການແລກປ່ຽນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຫຼື ລາຍຮັບອື່ນ, ການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍ ຂ້າມແດນ ແມ່ນຈະບໍ່ຖືກປະຕິເສດ ດ້ວຍເຫດຜົນວ່າ ກົດໝາຍຂອງຝາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ບໍ່ໄດ້ ກຳນົດ ພັນທະ ກໍປົວກັບ ພາສີ ຫຼື ອາກອນ ໃນລັກສະນະດັ່ງກ່າວ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ລະບຸ ກໍປົວກັບ ພາສີ, ອາກອນ ຫຼື ລະບົບການ ກໍປົວກັບ ການແລກປ່ຽນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ໃນລັກສະນະດັ່ງກ່າວກັບກົດໝາຍຂອງຝາຄີ ທີ່ຮ້ອງຂໍ.

5. ໃນກໍລະນີ ການກະທຳຜິດ ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ຢູ່ນອກເດີນແດນຂອງຝາຄີທີ່ຮ້ອງຂໍ ການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາ ຖ້າວ່າ ກົດໝາຍຂອງຝາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍນັ້ນອະນຸຍາດ ກໍປົວກັບ ການຕັດສິນລົງໂທດ ການກະທຳຜິດທີ່ເກີດຂຶ້ນນອກເດີນແດນ ໃນລັກສະນະດັ່ງກ່າວ ກໍເປັນເງື່ອນໄຂພາໃຫ້ສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນໄດ້. ໃນກໍລະນີ ກົດໝາຍຂອງຝາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດນັ້ນ ຝາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ອາດພິຈາລະນາການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍ ຂ້າມແດນ ຕາມ ທິດິນເຫັນວ່າ ສົມຄວນ.

6. ໃນກໍລະນີ ຄຳຮ້ອງຂໍໃຫ້ສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ພົວພັນເຖິງຫຼາຍການກະທຳຜິດ ຊຶ່ງແຕ່ລະການກະທຳຜິດ ເປັນ ການກະທຳຜິດຕາມກົດໝາຍຂອງຄູ່ຝາຄີ, ແຕ່ບາງການກະທຳຜິດ ບໍ່ຄົບເງື່ອນໄຂ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນ ຂໍ້ 1 ແລະ ຂໍ້ 2 ຂອງມາດຕານີ້ ການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນຕໍ່ບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ ອາດໄດ້ຮັບພິຈາລະນາ, ຖ້າວ່າ ການກະທຳຜິດໃດໜຶ່ງທີ່ເປັນການກະທຳຜິດທີ່ພາໃຫ້ສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ.

ມາດຕາ 3

ອົງການໃຈກາງປະສານງານ

1. ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງສັນຍາສັນຍາສະບັບນີ້ ຝາຄີແຕ່ລະຝ່າຍ ຕ້ອງກຳນົດອົງການໃຈກາງປະສານງານ ເພື່ອ ສະເໜີການຮ້ອງຂໍ ຫຼື ຮັບຄຳຮ້ອງຂໍ. ອົງການໃຈກາງປະສານງານ ຂອງ ສາທາລະນະລັດ ເກົາຫຼີ ແມ່ນ ລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງຍຸຕິທຳ ຫຼື ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ ຈາກ ລັດຖະມົນຕີ. ອົງການໃຈກາງປະສານງານ ຂອງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ແມ່ນ ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ.

2. ກໍລະນີຄູ່ຝາຄີ ຫາກມີການປ່ຽນແປງ ອົງການໃຈກາງປະສານງານຂອງຕົນ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຝາຄີອີກຝ່າຍ ຮັບຊາບ ໂດຍໄວ ໂດຍຜ່ານຊ່ອງທາງການທຸດ.

3. ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງສັນຍາສັນຍາສະບັບນີ້ ອົງການໃຈກາງປະສານງານ ຕ້ອງພົວພັນກັນ ໂດຍຜ່ານ ຊ່ອງທາງການທຸດ ຫຼື ພົວພັນກັນໂດຍກົງ.

ມາດຕາ 4

ການປະຕິເສດການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ

ພາຍໃຕ້ສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ ການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ຈະຖືກປະຕິເສດ ໃນກໍລະນີໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

- ກ) ຖ້າວ່າ ພາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ເຫັນວ່າ ການກະທຳຜິດ ທີ່ຮ້ອງຂໍໃຫ້ສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ເປັນການກະທຳຜິດ ທີ່ພົວພັນທາງດ້ານການເມືອງ. ການກະທຳຜິດນັ້ນ ຈະບໍ່ລວມເຖິງການ ກະທຳຜິດ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:
- (1) ການຄາດຕະກຳ ຫຼື ພະຍາຍາມຄາດຕະກຳ ຫຼື ການທຳຮ້າຍຮ່າງກາຍ ຕໍ່ກັບ ປະມຸກລັດ, ຫົວໜ້າ ລັດຖະບານ ຫຼື ສະມາຊິກຄອບຄົວຂອງບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ; ຫຼື
 - (2) ການກະທຳຜິດ ຊຶ່ງຄຸ່ມພາຄີ ມີພັນທະຕໍ່າເນີນຄະດີ ຫຼື ສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ຕາມສົນທິສັນຍາສາກົນ ຫຼື ທີ່ຄຸ່ມພາຄີ ເປັນພາຄີ;
- ຂ) ໃນກໍລະນີ ບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການຕົວ ໄດ້ຖືກຕຳເນີນຄະດີ ຫຼື ໄດ້ສ່ວນ ແລະ ຖືກຕັດສິນລົງໂທດ ຫຼື ພົ່ນຂັກກ່າວຫາ ໃນດິນແດນຂອງພາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ກ່ຽວກັບ ການກະທຳຜິດທີ່ຮ້ອງຂໍໃຫ້ສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ;
- ຄ) ໃນກໍລະນີ ການສັງຜູ້ ຫຼື ການລົງໂທດ ສຳລັບການກະທຳຜິດ ທີ່ຮ້ອງຂໍໃຫ້ສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ຈະບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້ ດ້ວຍເຫດຜົນໃດໜຶ່ງ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍຂອງຄຸ່ມພາຄີ ລວມທັງຂໍ້ ກຳນົດກ່ຽວກັບ ການໝົດອາຍຸຄວາມ; ຫຼື
- ງ) ໃນກໍລະນີ ພາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ມີເຫດຜົນພຽງພໍ ທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້ວ່າ ຄຳຮ້ອງຂໍໃຫ້ສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນນັ້ນ ໄດ້ເຮັດຂຶ້ນ ເພື່ອຈຸດປະສົງ ຂອງການສັງຜູ້ ຫຼື ການລົງໂທດ ບຸກຄົນ ທີ່ຕ້ອງການຕົວ ຍ້ອນເຫດ ຜົນທາງດ້ານເຊື້ອຊາດ, ເພດ, ສາສະໜາ, ສັນຊາດ ຫຼື ຄວາມເຫັນທາງດ້ານການເມືອງ ຫຼື ອາດມີອະຄະຕິຕໍ່ຕໍ່າເຫັນຂອງບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ ດ້ວຍເຫດຜົນໃດກໍຕາມ.

ມາດຕາ 5

ດຸນພົດໃນການປະຕິເສດ ການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ

ຕາມສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ ການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ຈະຖືກປະຕິເສດ ໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

- (ກ) ການກະທຳຜິດ ທີ່ຮ້ອງຂໍໃຫ້ສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ເປັນການກະທຳຜິດ ຕາມກົດໝາຍຂອງພາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ເຊິ່ງໄດ້ກຳນົດ ທັງໝົດ ຫຼື ບາງສ່ວນ ໃນດິນແດນຂອງຕົນ;
- (ຂ) ບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການຕົວ ໄດ້ພົ້ນຂັກກ່າວຫາ ຫຼື ຖືກຕັດສິນລົງໂທດ ທີ່ໃຊ້ໄດ້ເດັດຂາດ ໃນລັດທີ່ສາມ ກ່ຽວກັບ ການກະທຳຜິດອັນດັ່ງກ່າວກ່ຽວກັບ ການກະທຳຜິດ ທີ່ຮ້ອງຂໍໃຫ້ສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ; ໃນກໍລະນີ ໄດ້ຖືກຕັດສິນລົງໂທດ ໂທດທີ່ໄດ້ວາງນັ້ນ ໄດ້ປະຕິບັດສຳເລັດແລ້ວ ຫຼື ບໍ່ສາມາດ ປະຕິບັດໄດ້;
- (ຄ) ໃນກໍລະນີທີ່ປະຕິເສດ ຖ້າພາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ໄດ້ພິຈາລະນາເຖິງ ຄວາມຮ້າຍແຮງຂອງການກະທຳຜິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງພາຄີທີ່ຮ້ອງຂໍ, ສະພາບສ່ວນຕົວຂອງບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການຕົວນັ້ນ ເຫັນວ່າ ບໍ່ສອດ ຕໍ່

ອີງຕາມກົດໝາຍທາງດ້ານມະນຸດສະທຳ ແລະ ບໍ່ເປັນເງື່ອນໄຂພາໃຫ້ສົງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ; ຫຼື

(ງ) ການກະທຳຜິດ ທີ່ຮ້ອງຂໍໃຫ້ສົງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນນັ້ນ ເປັນການກະທຳຜິດ ຕາມກົດໝາຍທະຫານ ຊຶ່ງບໍ່
ແມ່ນການກະທຳຜິດ ຕາມກົດໝາຍອາຍາ.

ໃນກໍລະນີສົງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນທາງຖືກປະຕິເສດ ພາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ຕ້ອງແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ໃຫ້ພາຄີ
ທີ່ຮ້ອງຂໍ ໃນໄລຍະເວລາທີ່ເໝາະສົມ ພ້ອມດ້ວຍ ເຫດຜົນຂອງການປະຕິເສດ.

ມາດຕາ 6

ການສົງຄົນສັນຊາດຕົນຂ້າມແດນ

1. ຄູ່ພາຄີ ບໍ່ມີພັນທະໃນການສົງຄົນສັນຊາດຕົນຂ້າມແດນ ຕາມສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້.
2. ໃນກໍລະນີ ປະຕິເສດການສົງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ບົນພື້ນຖານເຫດຜົນທາງສັນຊາດຟັງຢ່າງດີຂອງບຸກຄົນ
ທີ່ຕ້ອງການຕົວ, ພາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ຕ້ອງສົ່ງສໍານວນຄະດີໃຫ້ອົງການທີ່ມີສິດອໍານາດຂອງຕົນ ເພື່ອດໍາເນີນ ຄະດີຕາ
ມກົດໝາຍ, ຕາມການຮ້ອງຂໍຂອງພາຄີທີ່ຮ້ອງຂໍ. ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວ, ພາຄີທີ່ຮ້ອງຂໍ ຕ້ອງສະໜອງຂໍ້ມູນ ແລະ ຫຼັກ
ຖານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃຫ້ພາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ພິຈາລະນາ, ໃນກໍລະນີຈໍາເປັນ.
3. ໃນການພິຈາລະນາ ກ່ຽວກັບ ສັນຊາດຂອງຜູ້ກະທຳຜິດ ໃຫ້ຖືເອົາ ເວລາການກະທຳຜິດ ເປັນປ່ອນອີງ ໃນກ
ານພິຈາລະນາສັນຊາດ ຂອງຜູ້ກໍ່ປົວ ຕາມການຮ້ອງຂໍສົງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ.

ມາດຕາ 7

ຄໍາຮ້ອງຂໍໃຫ້ສົງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ແລະ ເອກະສານປະກອບ

1. ຄໍາຮ້ອງຂໍສົງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ຕ້ອງເຮັດເປັນລາຍລັກອັກສອນ ໂດຍຜ່ານຊ່ອງທາງການທຸດ.
2. ຄໍາຮ້ອງຂໍສົງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ໃນແຕ່ລະກໍລະນີ ຕ້ອງປະກອບດ້ວຍເອກະສານດັ່ງນີ້:
 - ກ) ເອກະສານ, ຄໍາຊີ້ແຈ້ງ ຫຼື ຂໍ້ມູນອື່ນໆ ທີ່ອະທິບາຍກ່ຽວກັບ ເອກະລັກຂອງບຸກຄົນ, ລວມທັງ ຮູບປະ
ພັນ, ຮູບພາບ ແລະ/ຫຼື ລາຍນິ້ວມື, ສັນຊາດ, ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນ ແລະ ປ່ອນຢູ່ຂອງບຸກຄົນ ທີ່ຕ້ອ
ງການຕົວ (ຖ້າມີ);
 - ຂ) ຄໍາຊີ້ແຈ້ງ ກ່ຽວກັບຂໍ້ເທັດຈິງຂອງຄະດີ ລວມທັງ ວັນເວລາ ແລະ ສະຖານທີ່ ຂອງການກະທຳຜິດ ແລ
ະ ລາຍລະອຽດຂັ້ນຕອນຂອງການດໍາເນີນຄະດີຜ່ານມາ;
 - ຄ) ຄໍາຊີ້ແຈ້ງ ກ່ຽວກັບ ບົດບັນຍັດຂອງກົດໝາຍ ທີ່ອະທິບາຍອົງປະກອບການກະທຳຜິດທີ່ສໍາຄັນ ແລະ ສ
ະຖານການກະທຳຜິດ;

- ງ) ຄຳຊີ້ແຈງ ກ່ຽວກັບ ບົດບັນຍັດຂອງກົດໝາຍ ທີ່ອະທິບາຍກ່ຽວກັບການວາງໂທດຂອງການກະທຳຜິດ;
- ຈ) ຄຳຊີ້ແຈງ ກ່ຽວກັບ ບົດບັນຍັດຂອງກົດໝາຍ ທີ່ພົວພັນເຖິງ ອາຍຸຄວາມຂອງການຮ້ອງຟ້ອງ ຫຼື ການປະຕິບັດໂທດ ຂອງການກະທຳຜິດ; ແລະ
- ສ) ເອກະສານ, ຄຳຊີ້ແຈງ ຫຼື ຂໍ້ມູນອື່ນໆ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 3 ຫຼື 4 ຂອງມາດຕານີ້, ຖ້າມີ.

3. ເມື່ອຄຳຮ້ອງຂໍສົງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ທີ່ພົວພັນເຖິງ ບຸກຄົນ ທີ່ຍັງບໍ່ທັນຖືກຕັດສິນລົງໂທດ ເອກະສານ ປະກອບ ມີດັ່ງນີ້:

- ກ) ສຳເນົາ ຄຳສັ່ງຈັບຕົວ ຫຼື ກັກຕົວ ຂອງ ສານ ຫຼື ອົງການຕຸລາການອື່ນ ທີ່ມີສິດອຳນາດຂອງພາຄີ ທີ່ຮ້ອງຂໍ;
- ຂ) ຂໍ້ມູນຢັ້ງຢືນວ່າ ບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການຕົວນັ້ນ ແມ່ນບຸກຄົນ ເຊິ່ງໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນ ຄຳສັ່ງຈັບຕົວ ຫຼື ກັກຕົວນັ້ນ; ແລະ
- ຄ) ຄຳຊີ້ແຈງ ກ່ຽວກັບ ການກະທຳ ຫຼື ການເມີນເສີຍ ທີ່ເປັນການກະທຳຜິດ ແລະ ຫຼັກຖານທີ່ຢັ້ງຢືນ ກ່ຽວກັບການກະທຳຜິດດັ່ງກ່າວ ຊຶ່ງເປັນພື້ນຖານ ຫຼື ເຫດຜົນທີ່ພາໃຫ້ສົງໄສວ່າ ບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການ ຕົວນັ້ນ ໄດ້ກະທຳຜິດ ຕາມການຮ້ອງຂໍສົງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ.

4. ເມື່ອຄຳຮ້ອງຂໍສົງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ກ່ຽວກັບ ບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ຖືກຕັດສິນລົງໂທດ ເອກະສານປະກອບ ມີດັ່ງນີ້:

- ກ) ສຳເນົາ ຄຳຕັດສິນຂອງສານ ຂອງພາຄີທີ່ຮ້ອງຂໍ ເຊິ່ງລະບຸຄວາມຜິດ ແລະ ໂທດ, ເນື້ອໃນຄຳຕັດສິນ ກ່ຽວກັບການປະຕິບັດໂທດ ແລະ ໂທດທີ່ຕ້ອງສືບຕໍ່ປະຕິບັດ;
- ຂ) ສຳເນົາ ຄຳສັ່ງຈັບຕົວ ຫຼື ຄຳສັ່ງກັກຂັງບຸກຄົນ ຕາມຄຳຕັດສິນຂອງສານ;
- ຄ) ຂໍ້ມູນ ຢັ້ງຢືນວ່າ ບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການຕົວ ແມ່ນບຸກຄົນ ທີ່ຖືກສານຕັດສິນລົງໂທດ; ແລະ
- ງ) ຄຳຊີ້ແຈງ ກ່ຽວກັບ ການກະທຳ ຫຼື ການເມີນເສີຍ ທີ່ເປັນການກະທຳຜິດ ເຊິ່ງຜູ້ກ່ຽວ ຖືກຕັດສິນລົງໂທດ.

5. ເອກະສານທັງໝົດ ທີ່ພາຄີທີ່ຮ້ອງຂໍຈະຕ້ອງສົ່ງ ເພື່ອປະກອບໃນຄຳຮ້ອງຂໍສົງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ຕ້ອງໄດ້ ຮັບຢັ້ງຢືນ ແລະ ແປເປັນພາສາຂອງພາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ຫຼື ເປັນພາສາອັງກິດ.

6. ຕາມຈຸດປະສົງຂອງສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ ເອກະສານ ຈະຕ້ອງປະຕິບັດຕາມດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ກ) ເຊັນຮັບຮອງໂດຍ ຜູ້ພິພາກສາ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ມີສິດອຳນາດ ຂອງພາຄີທີ່ຮ້ອງຂໍ; ແລະ
- ຂ) ປະທັບຕາ ດ້ວຍກາປະທັບທາງການ ຂອງ ອົງການທີ່ມີສິດອຳນາດ ຂອງພາຄີທີ່ຮ້ອງຂໍ.

ມາດຕາ 8

ຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ

1. ໃນກໍລະນີ ພາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ເຫັນວ່າ ຂໍ້ມູນທີ່ປະກອບຄຳຮ້ອງຂໍສົງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ບໍ່ພໍເປັນທີ່ພໍໃຈ ໃນການ ພິຈ

າລະນາການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ພາຍໃຕ້ສັນຍາສະບັບນີ້ ພາຄີດັ່ງກ່າວ ອາດຮ້ອງຂໍໃຫ້ສະໜອງຂໍ້ມູນ ເພີ່ມເຕີມ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ຕາມທີ່ຕົນໄດ້ກຳນົດໄວ້.

2. ໃນກໍລະນີ ບຸກຄົນ ທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ຫາກຖືກຈັບຕົວ ແລະ ຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມທີ່ໄດ້ປະກອບໃຫ້ ພາຍໃຕ້ສັນຍາສະບັບນີ້ ບໍ່ພໍຢູ່ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ຮັບ ພາຍໃນກຳນົດເວລາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ບຸກຄົນນັ້ນ ອາດຖືກປ່ອຍຕົວຈາກການກັກຂັງ. ການປ່ອຍຕົວບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ ຈະບໍ່ພາໃຫ້ສິດຂອງພາຄີທີ່ຮ້ອງຂໍ ໃຫ້ສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນບຸກຄົນດັ່ງກ່າວຄືນໃໝ່ ຕົກໄປ.

3. ໃນກໍລະນີ ບຸກຄົນ ໄດ້ຖືກປ່ອຍຕົວຈາກການກັກຂັງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 2 ຂອງມາດຕານີ້ ພາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ຕ້ອງແຈ້ງເປັນທາງການໂດຍຜ່ານທາງການທຸດ ໃຫ້ພາຄີທີ່ຮ້ອງຂໍຊາບ ໂດຍໄວ.

ມາດຕາ 9

ການຈັບຕົວ

1. ໃນກໍລະນີ ຮີບດ່ວນ ພາຄີໃດໜຶ່ງ ອາດຮ້ອງຂໍໃຫ້ຈັບຕົວ ບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການຕົວເປັນການຊົ່ວຄາວ ກ່ອນການສົ່ງຄຳຮ້ອງຂໍສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ. ຄຳຮ້ອງຂໍຈັບຕົວຊົ່ວຄາວ ສາມາດສົ່ງຜ່ານ ຊ່ອງທາງການທຸດ ຫຼື ໂດຍກົງ ລະຫວ່າງ ກະຊວງຍຸຕິທຳ ຂອງ ສ. ຕົກຊີ ແລະ ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ ຂອງ ສປປ ລາວ.

2. ຄຳຮ້ອງຂໍ ຈັບຕົວ ຕ້ອງເຮັດເປັນລາຍລັກອັກສອນ ແລະ ມີເນື້ອໃນດັ່ງນີ້:

- ກ) ຄຳອະທິບາຍ ກ່ຽວກັບ ບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການຕົວ ລວມທັງ ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ ສັນຊາດຂອງບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ;
- ຂ) ຄຳຊີ້ແຈ້ງ ກ່ຽວກັບ ປ່ອນຢູ່ ຂອງບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການຕົວ ຖ້າມີ;
- ຄ) ຄຳຊີ້ແຈ້ງ ກ່ຽວກັບຂໍ້ເທັດຈິງຂອງຄະດີໂດຍຫຍໍ້ ລວມທັງ ວັນ, ເວລາ ແລະ ສະຖານທີ່ຂອງການກະທຳຜິດ;
- ງ) ຄຳອະທິບາຍ ກ່ຽວກັບ ການລະເມີດກົດໝາຍ;
- ຈ) ການຢັ້ງຢືນ ກ່ຽວກັບ ການມີຈິງຂອງ ຄຳສັ່ງຈັບຕົວ ຫຼື ກັກຂັງຟາງ ຫຼື ການກະທຳຜິດ ຂອງບຸກຄົນທີ່ ຕ້ອງການຕົວ; ແລະ
- ສ) ຄຳຊີ້ແຈ້ງ ຈະສົ່ງຄຳຮ້ອງຂໍໃຫ້ສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການຕົວ ມາຕາມພາຍຫຼັງ.

3. ພາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ພາຄີທີ່ຮ້ອງຂໍ ຮັບຊາບໂດຍໄວ ກ່ຽວກັບ ຜົນຂອງການພິຈາລະນາຄຳຮ້ອງຂໍ ແລະ ເຫດຜົນຂອງການປະຕິເສດຂອງຕົນ.

4. ບຸກຄົນທີ່ຖືກຈັບຕົວ ອາດຖືກປ່ອຍຕົວ ຈາກການກັກຂັງ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ຫົກສິບ (60) ວັນ ນັບແຕ່ວັນ ທີ່ບຸກຄົນດັ່ງກ່າວໄດ້ຖືກຈັບຕົວ ຕາມສັນຍາສະບັບນີ້ ຖ້າວ່າ ພາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ບໍ່ໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງຂໍສົ່ງ

ຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນຢ່າງເປັນທາງການ
ສັນ ຍາສະບັບນີ້.

ຜ່ອມດ້ວຍເອກະສານປະກອບ

ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ

7

ຂອງສັນທິ

5. ການທີ່ ບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການຕົວ ໄດ້ຖືກປ່ອຍຕົວ ຈາກການກັກຂັງ ຕາມ ຂໍ້ 4 ຂອງມາດຕານີ້ ຈະບໍ່ພາໃຫ້
ການຈັບຕົວ ແລະ ການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນຂອງບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການຕົວ ຄືນໃໝ່ ຕົກໄປ ຖ້າວ່າ ມີຄຳຮ້ອງຂໍ ໃຫ້
ສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ແລະ ເອກະສານປະກອບ ໃນເວລາຕໍ່ມາ.

ມາດຕາ 10

ການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ໂດຍໄວ

ໃນກໍລະນີ ບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການຕົວ ໃຫ້ຄຳສະເໜີ ຕໍ່ ສານ ແລະ/ຫຼື ອົງການທີ່ມີສິດອຳນາດ ຂອງພາຄີທີ່ ຖື
ກຮ່ອງຂໍ, ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ, ວ່າຕົນເອງ ມີຄວາມເຫັນດີຍິນຍອມ ຕໍ່ກັບຄຳສັ່ງ ໃຫ້ສົ່ງຕົວຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ, ພາ
ຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ຈະຕ້ອງນຳໃຊ້ມາດຕະການທີ່ຈຳເປັນທັງໝົດ ຕາມທີ່ກົດໝາຍອະນຸຍາດ ເພື່ອເລັ່ງການສົ່ງຕົວ ຜູ້ຮ້າຍ
ຂ້າມແດນໂດຍໄວ.

ມາດຕາ 11

ຄຳຮ້ອງຂໍຈາກຫຼາຍລັດ

1. ເມື່ອມີຄຳຮ້ອງຂໍສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ຈາກ ສອງ ຫຼື ຫຼາຍ ລັດ ລວມທັງ ພາຄີອື່ນ ຜ່ອມກັນ ທີ່ຕ້ອງການ
ຕົວບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ ໃນສະຖານການກະທຳຜິດດັ່ງກ່າວ ຫຼື ຕ່າງກັນ ກໍຕາມ ພາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ຕ້ອງກຳນົດວ່າ
ຈະສົ່ງບຸກຄົນດັ່ງກ່າວໃຫ້ລັດໃດ ແລະ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ ລັດ ທີ່ໄດ້ຮ້ອງຂໍຊາບ ກ່ຽວກັບ ການຕົກລົງຂອງຕົນ.

2. ໃນການກຳນົດວ່າ ຈະສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການຕົວ ໃຫ້ລັດໃດ ພາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ຕ້ອງພິ ຈາ
ລະນາປັດໄຈທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢ່າງຄົບຖ້ວນ ແລະ ປັດໄຈອື່ນ ດັ່ງນີ້:

- ກ) ສັນຊາດ ແລະ ປ່ອນຢູ່ເດີມ ຂອງບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການຕົວ;
- ຂ) ຄຳຮ້ອງຂໍນັ້ນ ໄດ້ເຮັດຂຶ້ນ ຕາມສັນທິສັນຍາ;
- ຄ) ວັນ, ເວລາ ແລະ ສະຖານທີ່ຂອງການກະທຳຜິດ;
- ງ) ຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ;
- ຈ) ລະດັບຄວາມເປັນອັນຕະລາຍຂອງການກະທຳຜິດ;
- ສ) ສັນຊາດຂອງຜູ້ເສຍຫາຍ;
- ຊ) ຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນໃນຕໍ່ໜ້າ ລະຫວ່າງ ບັນດາລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ; ແລະ
- ຍ) ວັນ, ເດືອນ, ປີ ຂອງຄຳຮ້ອງຂໍ.

ມາດຕາ 12

ການຕົກລົງ ກ່ຽວກັບ ການຮ້ອງຂໍ

1. ພາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ຕ້ອງພິຈາລະນາຄໍາຮ້ອງຂໍສົງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ຕາມຂັ້ນຕອນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດ ພາຍ ຂອງຕົນ ແລະ ຈະຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ພາຄີທີ່ຮ້ອງຂໍ ຊາບກ່ຽວກັບ ການຕົກລົງຂອງຕົນ ໃຫ້ພາຄີທີ່ຮ້ອງຂໍ ໃນທັນ ໃດ ໂດຍຜ່ານຊ່ອງທາງການທຸດ.
2. ຕ້ອງລະບຸເຫດຜົນ ໃນກໍລະນີທີ່ ມີການປະຕິເສດຂອງຄໍາຮ້ອງຂໍສົງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ທັງໝົດ ຫຼື ບາງ ສ່ວນ.

ມາດຕາ 13

ການສົ່ງມອບຕົວບຸກຄົນ

1. ພາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ຕ້ອງມອບຕົວບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການຕົວ ໃຫ້ອົງການທີ່ມີສິດອຳນາດຂອງພາຄີທີ່ຮ້ອງຂໍ ຢູ່ສະຖານທີ່ໃດໜຶ່ງ ໃນດິນແດນຂອງພາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ຊຶ່ງຄູ່ພາຄີ ເຫັນດີ.
2. ພາຄີທີ່ຮ້ອງຂໍ ຕ້ອງນຳຕົວບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ ອອກຈາກດິນແດນຂອງພາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ພາຍໃນໄລຍະເວລາ ອັນເໝາະສົມ ເຊິ່ງພາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ໄດ້ກຳນົດໄວ້; ໃນກໍລະນີ ທາງກວ່ານຳຕົວບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການຕົວ ອອກຈາກດິນແດນ ພາຍໃນກຳນົດເວລາດັ່ງກ່າວ ພາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ອາດປ່ອຍຕົວ ແລະ ອາດປະຕິເສດການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ກ່ຽວກັບ ການກະທຳຜິດນັ້ນ.
3. ໃນກໍລະນີ ມີສະພາບການທີ່ຢູ່ເໜືອການຄວບຄຸມຂອງຕົນ ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ ພາຄີ ບໍ່ສາມາດ ມອບຕົວ ຫຼື ນຳບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການຕົວຂ້າມແດນນັ້ນ ພາຄີດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ພາຄີອື່ນ ຊາບ ແລະ ໃນກໍລະນີ ບໍ່ໃຫ້ນຳ ໃຊ້ບັດບັນຍັດຂອງ ຂໍ້ 2 ຂອງມາດຕານີ້. ຄູ່ພາຄີ ຕ້ອງຕົກລົງກັນ ກ່ຽວກັບ ວັນເວລາ ຂອງການມອບຕົວ ຫຼື ການນຳຕົວ ຄືນໃໝ່ນີ້.

ມາດຕາ 14

ການເລືອນການມອບຕົວ ຫຼື ການມອບຕົວຊົ່ວຄາວ

1. ໃນກໍລະນີ ບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການຕົວນັ້ນ ກຳລັງຖືກຕຳໜິດຄະດີ ຫຼື ກຳລັງປະຕິບັດໂທດ ໃນພາຄີທີ່ຖືກ ຮ້ອງຂໍ ກ່ຽວກັບ ການກະທຳຜິດໃດໜຶ່ງ ທີ່ບໍ່ແມ່ນການກະທຳຜິດ ທີ່ໄດ້ຮ້ອງຂໍໃຫ້ສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ພາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ພາຍຫຼັງ ໄດ້ຕົກລົງ ກ່ຽວກັບຄໍາຮ້ອງຂໍສົງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນແລ້ວ ອາດເລືອນການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍ ຂ້າມແດນບຸກຄົນ

ທີ່ຕ້ອງການຕົວອອກໄປ ຈົນກວ່າ ການດຳເນີນຄະດີ ສິ້ນສຸດ ຫຼື ການປະຕິບັດໂທດທັງໝົດ ສິ້ນສຸດລົງ ຫຼື ບາງສ່ວນແລ້ວ. ພາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ ພາຄີທີ່ຮ້ອງຂໍຊາບ ກ່ຽວກັບ ການເລືອນນັ້ນ.

2. ໃນກໍລະນີທີ່ກົດໝາຍອະນຸຍາດ ແລະ ເຫັນວ່າ ບຸກຄົນນັ້ນ ສາມາດສົ່ງຂ້າມແດນໄດ້ ພາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ອາດມອບຕົວບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການຕົວ ໃຫ້ພາຄີທີ່ຮ້ອງຂໍ ເປັນການຊົ່ວຄາວ ເພື່ອດຳເນີນການຮ້ອງຟ້ອງ ຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນ ລະຫວ່າງ ສອງຝ່າຍ ໂດຍປະຕິບັດການເລືອນການມອບຕົວ. ພາຍຫຼັງ ບຸກຄົນທີ່ຖືກສົ່ງມອບຕົວຊົ່ວຄາວ ໄດ້ກັບຄືນມາພາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ເນື່ອງຈາກວ່າ ການມອບຕົວຊົ່ວຄາວ ສິ້ນສຸດລົງ ຜູ້ກໍ່ປົວ ອາດຖືກມອບຕົວໃຫ້ພາຄີທີ່ຮ້ອງຂໍ ເພື່ອປະຕິບັດໂທດ ທົ່ວໆໃນສິ້ນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບບົດ ບັນຍັດຂອງສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 15

ການມອບຊັບສິ່ງຂອງ

1. ໃນກໍລະນີທີ່ກົດໝາຍຂອງພາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດ ແລະ ຂຶ້ນກັບສິດຂອງບຸກຄົນທີ່ສາມ ຊຶ່ງຈະຕ້ອງ ໄດ້ຮັບການເຄົາລົບ, ຊັບສິ່ງຂອງທັງໝົດທີ່ພົບເຫັນ ໃນດິນແດນຂອງພາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ຊຶ່ງໄດ້ມາຈາກການ ກະທຳຜິດ ຫຼື ອາດຖືກນຳໃຊ້ເປັນຫຼັກຖານ ຕາມການຮ້ອງຂໍຂອງພາຄີທີ່ຮ້ອງຂໍ ອາດຈະຖືກສົ່ງມອບໃຫ້ພາຄີທີ່ ຮ້ອງຂໍ ຖ້າວ່າ ການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນໄດ້ຮັບການອະນຸມັດ.

2. ໂດຍອີງຕາມ ຂໍ້ 1 ຂອງມາດຕານີ້ ຊັບສິ່ງຂອງ ທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນຂໍ້ເທິງນັ້ນ ອາດມອບໃຫ້ພາຄີທີ່ຮ້ອງຂໍ ຕາມຄຳຮ້ອງຂໍ ເຖິງວ່າ ການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ ອັນເນື່ອງມາຈາກ ການເສຍຊີວິດ, ການຫາຍສາບສຸນ ຫຼື ການເອົາຕົວຫຼົບໜີ ຂອງບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການຕົວ.

3. ພາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ອາດເລືອນການມອບຊັບສິ່ງຂອງຊົ່ວຄາວ ຕາມຂໍ້ 1 ຂອງມາດຕານີ້ ຖ້າວ່າ ມີຄວາມ ຈຳເປັນ ໃນການດຳເນີນຄະດີ ກ່ຽວກັບຄະດີອາຍາອື່ນ ຈົນກວ່າ ການດຳເນີນຄະດີນັ້ນ ຈະສິ້ນສຸດລົງ.

4. ໃນກໍລະນີ ກົດໝາຍຂອງພາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດ ຫຼື ເມື່ອມີການອ້າງສິດຂອງບຸກຄົນທີ່ສາມ, ຊັບສິ່ງ ຂອງ ທີ່ໄດ້ສົ່ງມອບຕາມການຮ້ອງຂໍແລ້ວນັ້ນ ແມ່ນຕ້ອງສົ່ງຄືນໃຫ້ພາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ, ຕາມການຮ້ອງຂໍ, ໂດຍບໍ່ ເສຍຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ພາຍຫຼັງສຳເລັດຂັ້ນຕອນການດຳເນີນຄະດີ.

ມາດຕາ 16

ຫຼັກການສະເພາະເລື່ອງທີ່ຂີ້ມາ

1. ບຸກຄົນ ທີ່ຖືກສົ່ງຂ້າມແດນ ຕາມສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ ຈະບໍ່ຖືກ ກັກຂັງ, ດຳເນີນຄະດີ ຫຼື ລົງໂທດ ໃນພາຄີທີ່ຮ້ອງຂໍ ເວັ້ນເສຍແຕ່ໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

ກ) ການກະທຳຜິດ ຊຶ່ງໄດ້ຜິດຈາລະນາໃຫ້ສົງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ຫຼື ການກະທຳຜິດທີ່ເອີ້ນຊື່ແຕກຕ່າງກັນ ບົນ
ຜືນຖານ ຂໍເທັດຈິງຕໍ່ບັ້ວກັນ ຊຶ່ງໄດ້ຜິດຈາລະນາໃຫ້ສົງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ຖ້າວ່າການກະທຳຜິດ ດັ່ງກ່າວ
ເປັນການກະທຳຜິດທີ່ຜິດໃຫ້ສົງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ຫຼື ເປັນການກະທຳຜິດເບົາບາງ ເຊິ່ງຄົດພັນກັບ ການກະທຳ
ຜິດທີ່ຜິດໃຫ້ສົງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນນັ້ນ;

ຂ) ການກະທຳຜິດ ທີ່ໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນຫຼັງການສົງມອບຕົວບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ; ຫຼື

ຄ) ການກະທຳຜິດ ເຊິ່ງພາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ເຫັນດີ ກໍ່ປົວກັບ ການກັກຂັງ, ການດຳເນີນຄະດີ ຫຼື ການລົງ
ໂທດບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ ສຳລັບການກະທຳຜິດນັ້ນ.
ເພື່ອ ຈຸດປະສົງຂອງ ຂໍ ຄ) ເບິ່ງນັ້ນ:

(1) ພາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ອາດໃຫ້ພາຄີທີ່ຮ້ອງຂໍ ປະກອບເອກະສານ ຕາມມາດຕາ 7;

(2) ບົດບັນຍັດຄຳ າໃຫ້ການ ຂອງບຸກຄົນທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍໃຫ້ສົງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ຕໍ່ການກະທຳຜິດນັ້ນ ຕ້ອງສົ່ງໃ
ຫ້ພາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ຖ້າມີ; ແລະ

(3) ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ສົງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ອາດຖືກກັກຂັງໂດຍພາຄີທີ່ຮ້ອງຂໍ ພາຍໃນກຳນົດເວລາໃດໜຶ່ງ ຕາມ
ການອະນຸຍາດຂອງພາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ໃນຂະນະ ທີ່ຜິດຈາລະນາຄຳຮ້ອງຂໍ.

2. ພາຄີທີ່ຮ້ອງຂໍ ຈະບໍ່ສົ່ງ ບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ຖືກສົງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ຕາມສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ ໃຫ້ລັດທີ່ສາມ ສຳລັບ ກ
ການກະທຳຜິດໃດໜຶ່ງ ທີ່ກໍ່ຂຶ້ນກ່ອນການສົງມອບຕົວບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ ເວັ້ນເສຍແຕ່ ພາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ເຫັນດີ.

3. ຂໍ 1 ແລະ ຂໍ 2 ຂອງມາດຕານີ້ ຈະບໍ່ຖືກນຳໃຊ້ ຖ້າວ່າ ບຸກຄົນທີ່ຖືກສົງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ:

ກ) ກັບຄືນມາຕີນແດນ ຂອງພາຄີທີ່ຮ້ອງຂໍ ດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈ ພາຍຫຼັງ ໄດ້ອອກໄປແລ້ວ; ຫຼື

ຂ) ບໍ່ໄດ້ອອກຈາກຕີນແດນຂອງພາຄີທີ່ຮ້ອງຂໍ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສາມສິບ (30) ວັນ ນັບແຕ່ວັນ ໄດ້
ປ່ອຍຕົວບຸກຄົນນັ້ນ ເວັ້ນເສຍແຕ່ ມີເຫດການ ທີ່ຢູ່ນອກການຄວບຄຸມຜູ້ກໍ່ປົວ.

ມາດຕາ 17

ການແຈ້ງຜົນ

ໂດຍອີງຕາມການຮ້ອງຂໍຂອງພາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ, ພາຄີທີ່ຮ້ອງຂໍ ຕ້ອງສະໜອງຂໍ້ມູນ ໃຫ້ພາຄີທີ່ຖືກ ຮ້ອງຂໍ
ກໍ່ປົວກັບ ຂັ້ນຕອນການດຳເນີນຄະດີ ຫຼື ການປະຕິບັດໂທດ ຕໍ່ບຸກຄົນທີ່ຖືກສົງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ຫຼື ການສົ່ງ ຕົວບຸ
ກຄົນດັ່ງກ່າວນັ້ນຄືນໃໝ່ ໄປຍັງລັດທີ່ສາມ.

ມາດຕາ 18

ການຜ່ານແດນ

1. ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍຂອງ ການນຳສົ່ງຕົວບຸກຄົນ ທີ່ຖືກສົງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ຈາກລັດທີ່ສາມ ໃຫ້ພາຄີ

ອີກຝ່າຍໜຶ່ງ ໂດຍຜ່ານຕົນແຕ່ນຂອງພາຕີອື່ນ ອາດໄດ້ຮັບການອະນຸມັດເປັນລາຍລັກອັກສອນ ຕາມການຮ້ອງຂໍ ໂດຍຜ່ານຊ່ອງທາງການທຸດ. ຄຳຮ້ອງຂໍດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງມີ ຂໍ້ມູນລາຍລະອຽດ ກ່ຽວກັບ ບຸກຄົນທີ່ຖືກນຳສົ່ງ ລວມທັງ ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບສັນຊາດ ແລະ ບົດອະທິບາຍໂດຍຫຍໍ້ ເຫດການຂອງຄະດີ. ບຸກຄົນທີ່ຢູ່ໃນລະຫວ່າງການຖືກສົ່ງຜ່ານແດນ ອາດຖືກກັກຂັງ ໃນເວລາຜ່ານແດນ.

2. ການອະນຸມັດ ໃຫ້ຜ່ານແດນນັ້ນ ແມ່ນບໍ່ຈຳເປັນ ຖ້າວ່າ ນຳໃຊ້ການຂົນສົ່ງທາງອາກາດ ແລະ ບໍ່ມີການ ລົງຈອດ ໃນຕົນແຕ່ນຂອງພາຕີ ທີ່ຈະຜ່ານແດນ. ໃນກໍລະນີ ມີການລົງຈອດສຸກເສີນ ໃນຕົນແຕ່ນຂອງພາຕີ ທີ່ຜ່ານແດນນັ້ນ ພາຕີດັ່ງກ່າວ ອາດຮັບຮ້ອງໃຫ້ໃຫ້ພາຕີອື່ນ ປະກອບຄຳຮ້ອງຂໍ ກ່ຽວກັບ ການຜ່ານແດນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 1 ຂອງມາດຕານີ້.

3. ການອະນຸມັດໃຫ້ຜ່ານແດນ ຕ້ອງລວມເຖິງການອະນຸມັດໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ຕິດຕາມຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ເພື່ອ ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອ ຈາກເຈົ້າໜ້າທີ່ ຢູ່ໃນພາຕີທີ່ຜ່ານແດນ ໃນການກັກຂັງບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 19

ຄຳໃຊ້ຈ່າຍ

1. ພາຕີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຄຳໃຊ້ຈ່າຍ ກ່ຽວກັບ ການດຳເນີນການຕ່າງໆ ຕາມສົດອຳນາດຂອງ ຄົນ ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນການປະຕິບັດຄຳຮ້ອງຂໍໃຫ້ສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ.

2. ພາຕີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຄຳໃຊ້ຈ່າຍ ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຕົນແຕ່ນຂອງຕົນ ກ່ຽວກັບ ການຈັບຕົວ ແລະ ການກັກຂັງບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ຫຼື ການຍຶດ ແລະ ການມອບຊັບສິ່ງຂອງ.

3. ພາຕີທີ່ຮ້ອງຂໍ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຄຳໃຊ້ຈ່າຍທີ່ເກີດຂຶ້ນ ໃນການສົ່ງຕົວບຸກຄົນ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກຝຶກຈາລະນາ ໃຫ້ສົ່ງຂ້າມແດນ ຈາກຕົນແຕ່ນຂອງພາຕີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ລວມທັງ ຄຳໃຊ້ຈ່າຍໃນການຜ່ານແດນ.

ມາດຕາ 20

ການປຶກສາຫາລື

1. ຄູ່ພາຕີ ຕ້ອງປຶກສາຫາລືກັນ ກ່ຽວກັບການຕິດລາມໝາຍ ແລະ ການນຳໃຊ້ສັນຍາສະບັບນີ້ ຕາມຄຳຮ້ອງຂໍຂອງ ພາຕີຝ່າຍໃດໜຶ່ງ.

2. ອົງການທີ່ມີສິດອຳນາດຂອງຄູ່ພາຕີ ຈະປຶກສາຫາລືກັນໂດຍກົງ ກ່ຽວກັບ ຂະບວນການຝຶກຈາລະນາ ຄຳຮ້ອງຂໍໃນແຕ່ລະກໍລະນີ ເພື່ອສົ່ງເສີມ ການຮັກສາ ແລະ ການປັບປຸງ ຂັ້ນຕອນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ສົນທິ ສັນຍາສະບັບ

ນີ້.

ມາດຕາ 21

ຜົນສັກສິດ, ການປັບປຸງ ແລະ ການສິ້ນສຸດ

1. ຄູ່ພາຄີ ຕ້ອງແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ໃຫ້ກັນຊາບ ກ່ຽວກັບ ການສຳເລັດຂັ້ນຕອນພາຍໃນຂອງຕົນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດ. ສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ ຈະມີຜົນສັກສິດ ພາຍໃນ ສາມສິບ (30) ວັນ ນັບແຕ່ວັນ ໄດ້ຮັບໜັງສືແຈ້ງ ເປັນລາຍລັກອັກສອນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

2. ສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ຕໍ່ຄຳຮ້ອງຂໍ ທີ່ເຮັດຂຶ້ນ ພາຍຫຼັງ ສົນທິສັນຍາມີຜົນສັກສິດ ເຖິງວ່າ ການກະທຳ ຫຼື ການເມີນເສີຍນັ້ນ ເກີດຂຶ້ນກ່ອນວັນ ສົນທິສັນຍາມີຜົນສັກສິດ ກໍຕາມ.

3. ສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ ອາດມີການປັບປຸງ ຕາມການເຫັນດີ ທີ່ເປັນລາຍລັກອັກສອນ ຂອງຄູ່ພາຄີ.

4. ພາຄີຝ່າຍໃດໜຶ່ງ ອາດເຮັດໃຫ້ ສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ ສິ້ນສຸດລົງ ເວລາໃດກໍໄດ້ ໂດຍການແຈ້ງເປັນ ລາຍລັກອັກສອນ ຜ່ານຊ່ອງທາງການທຸດ. ການສິ້ນສຸດດັ່ງກ່າວ ຈະມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ ເມື່ອຄົບ ຫົກ (6) ເດືອນ ນັບແຕ່ວັນ ໄດ້ຮັບການແຈ້ງໃຫ້ຊາບ ເປັນຕົ້ນໄປ.

5. ການປັບປຸງ ຫຼື ການເຮັດໃຫ້ ສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ ສິ້ນສຸດລົງ ຈະບໍ່ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ ສິດ ແລະ ພັນທະ ຕ່າງໆ ເກີດຂຶ້ນຈາກການປະຕິບັດຄຳຮ້ອງຂໍ ຫຼື ໂດຍອີງຕາມ ສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້, ແລະ ບໍ່ສົ່ງຜົນກະທົບ ຕໍ່ຜົນສຳເລັດຂອງການດຳເນີນ ການຮ້ອງຂໍໃດໆ ທີ່ເຮັດຂຶ້ນ ຕາມສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ ກ່ອນ ຫຼື ຈົນເຖິງກຳນົດ ເວລາ ທີ່ມີການປັບປຸງ ຫຼື ການສິ້ນສຸດສົນທິສັນຍາ.

ເພື່ອເປັນຫຼັກຖານ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການມອບອຳນາດ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ຈາກລັດຖະບານຂອງຕົນ ຈິ່ງໄດ້ລົງ ນາມຮ່ວມກັນ ໃນສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້.

ລົງນາມເປັນສອງສະບັບຕົ້ນ ທີ່ ນະຄອນຫຼວງເຊອຸນ, ວັນທີ 15 ເດືອນ ທັນວາ ປີ 2025, ເປັນພາສາຕາເວັນຕົກ, ພາສາລາວ ແລະ ພາສາອັງກິດ, ແຕ່ລະສະບັບມີຄຸນຄ່າເທົ່າທຽມກັນ. ໃນກໍລະນີ ມີຄວາມແຕກຕ່າງໃນການຕີຄວາມໝາຍໃຫ້ຖືເອົາສະບັບພາສາອັງກິດເປັນບ່ອນອີງ.

ຕາງໜ້າ
ສາທາລະນະລັດ ເກົາຫຼີ

ຕາງໜ້າ
ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

**TREATY ON EXTRADITION
BETWEEN
THE REPUBLIC OF KOREA
AND
THE LAO PEOPLE'S DEMOCRATIC REPUBLIC**

The Republic of Korea and the Lao People's Democratic Republic (hereinafter referred to as the "Parties"),

Desiring to provide for more effective cooperation between the two countries in the prevention and suppression of crime, and to facilitate relations between the two countries in the area of extradition by concluding a treaty for the extradition of offenders, and

Respecting the independence, territorial integrity, equality and mutual interests of the Parties,

Have agreed as follows:

Article 1

Obligation to Extradite

Each Party agrees to extradite to the other Party, upon request and subject to the provisions of this Treaty, any person who is wanted for prosecution, trial or execution of punishment in the territory of the Requesting Party for an extraditable offence and found in the territory of the Requested Party.

Article 2

Extraditable Offences

1. For the purposes of this Treaty, extraditable offences are offences which, at the time of the request, are punishable under the laws of both Parties by deprivation of liberty for a period of at least one (1) year or by a more severe penalty.
2. Where a request for extradition relates to a person sentenced to deprivation of liberty by a court of the Requesting Party for any extraditable offence, extradition shall be granted only if a period of at least six (6) months of the sentence remains to be served.
3. For the purposes of this Article, in determining whether an offence is an offence

against the laws of both Parties:

- (a) it shall not matter whether the laws of both Parties place the acts or omissions constituting the offence within the same category of offence or denominate the offence by the same terminology; and
- (b) the totality of the acts or omissions alleged against the person whose extradition is sought shall be taken into account, it being understood that the laws of both Parties may differ.

4. Where the extradition of a person is sought for an offence against a law relating to taxation, customs duties, foreign exchange control or other revenue matters, extradition may not be refused on the ground that the law of the Requested Party does not impose the same kind of tax or duty or does not contain a tax, duty, customs or foreign exchange regulation of the same kind as the law of the Requesting Party.

5. Where the offence has been committed outside the territory of the Requesting Party, extradition shall be granted where the laws of the Requested Party provide for the punishment of an offence committed outside its territory in similar circumstances. Where the laws of the Requested Party do not so provide, the Requested Party may, in its discretion, grant extradition.

6. If the request for extradition refers to several separate offences each of which is punishable under the laws of both Parties, but some of which do not fulfill the other conditions set out in paragraphs 1 and 2 of this Article, extradition may be granted for the latter offences, provided that the person is to be extradited for at least one extraditable offence.

Article 3

Central Authority

1. Each Party shall designate a Central Authority to make or receive requests for the purposes of this Treaty. The Central Authority for the Republic of Korea shall be the Minister of Justice or an official designated by that Minister. The Central Authority for the Lao People's Democratic Republic shall be the Supreme People's Procuracy.

2. The Parties shall notify each other as soon as possible, through diplomatic channels, of any changes in the designation of their Central Authorities.
3. The Central Authorities shall communicate through diplomatic channels or directly with each other for the purposes of this Treaty.

Article 4

Mandatory Grounds for Refusal

Extradition shall not be granted under this Treaty in any of the following circumstances:

- (a) when the Requested Party determines that the offence for which extradition is requested is a political offence or an offence connected with a political offence. Reference to a political offence shall not include the following offences:
 - (i) the taking or attempted taking of the life or an attack on the person of a Head of State or Head of Government or a member of his or her family;
or
 - (ii) an offence in respect of which the Parties have the obligation to establish jurisdiction or extradite by reason of a multilateral international agreement to which they are both parties;
- (b) when the person sought is being proceeded against or has been tried and convicted or acquitted in the territory of the Requested Party for the offence for which extradition is requested;
- (c) when the prosecution or the punishment for the offence for which extradition is requested would be barred by reasons prescribed under the laws of either Party, including a law relating to the lapse of time; or
- (d) when the Requested Party has substantial grounds for believing that a request for extradition has been made for the purpose of prosecuting or punishing the person sought, by reason of that person's race, religion, nationality, sex or political opinions, or that that person's position may be prejudiced for any of those reasons.

Article 5

Discretionary Grounds for Refusal

Extradition may be refused under this Treaty in any of the following circumstances:

- (a) when the offence for which extradition is sought is regarded under the laws of the Requested Party as having been committed in whole or in part within its territory;
- (b) when the person sought has been finally acquitted or convicted in a third State for the same offence for which extradition is requested and, if convicted, the sentence imposed has been fully enforced or is no longer enforceable;
- (c) when, in exceptional cases, the Requested Party, while also taking into account the seriousness of the offence and the interests of the Requesting Party, deems that, because of the personal circumstances of the person sought, the extradition would be incompatible with humanitarian considerations; or
- (d) when the offence for which extradition is requested is an offence under military law, which is not also an offence under ordinary criminal law.

In cases of refusing extradition, the Requested Party shall so notify the Requesting Party in writing with reasons therefor within an appropriate period of time.

Article 6

Extradition of Nationals

1. Neither of the Parties shall be bound to extradite its own nationals under this Treaty.
2. If extradition is refused solely on the basis of the nationality of the person sought, the Requested Party shall, at the request of the Requesting Party, submit the case to its competent authorities for prosecution in accordance with its laws. In such cases, the Requesting Party shall provide the Requested Party with relevant information and evidence, where necessary.
3. Nationality shall be determined at the time of the commission of the offence for which extradition is requested.

Article 7
Requests for Extradition and Required Documents

1. A request for extradition shall be made in writing through diplomatic channels.
2. The request for extradition shall in all cases be accompanied by:
 - (a) documents, statements or other types of information which describe the identity, including, if possible, a physical description, photograph and/or fingerprints, the nationality, the full name and the probable location of the person sought;
 - (b) a statement of the facts of the case, including the time and place of the commission of the offence, and the procedural history of the case;
 - (c) a statement of the laws describing the essential elements and the designation of the offence;
 - (d) a statement of the laws describing the punishment for the offence;
 - (e) a statement of the laws relating to the time limit on the prosecution or the execution of punishment of the offence; and
 - (f) the documents, statements or other types of information specified in paragraph 3 or 4 of this Article, as applicable.
3. When the request for extradition relates to a person who has not yet been found guilty, it shall also be accompanied by:
 - (a) a copy of the warrant of arrest or detention issued by a judge or other competent judicial authority of the Requesting Party;
 - (b) information establishing that the person sought is the person to whom the warrant of arrest or detention refers; and
 - (c) a statement of the acts or omissions alleged to constitute the offence and supporting evidence thereto such as would provide a reasonable ground to suspect that the person sought has committed the offence for which extradition is requested.
4. When the request for extradition relates to a person who has been found guilty, it shall also be accompanied by:
 - (a) a copy of the judgment rendered by a court of the Requesting Party, setting out the conviction and the sentence imposed, the fact that the sentence is

enforceable and the extent to which the sentence remains to be served;

- (b) a copy of the warrant of arrest, or a statement that the person is subject to detention on the basis of the judgment of conviction;
- (c) information establishing that the person sought is the person found guilty; and
- (d) a statement of the acts or omissions constituting the offence for which the person was found guilty.

5. All the documents to be submitted by the Requesting Party in support of the request for extradition shall be certified and accompanied by a translation into the language of the Requested Party or into the English language.

6. A document is certified for the purposes of this Treaty, if it has been:

- (a) signed by a judge or other officer of the Requesting Party; and
- (b) sealed with the official seal of the competent authorities of the Requesting Party.

Article 8

Additional Information

1. If the Requested Party considers that the information furnished in support of a request for extradition is not sufficient in accordance with this Treaty to enable extradition to be granted, that Party may request that additional information be furnished within such reasonable time as it specifies.

2. If the person whose extradition is sought is in custody and the additional information furnished is not sufficient in accordance with this Treaty or is not received within the time specified, that person may be released from custody. Such release shall not preclude the Requesting Party from making a new request for the extradition of that person.

3. Where the person is released from custody in accordance with paragraph 2 of this Article, the Requested Party shall so notify the Requesting Party, through diplomatic channels, as soon as practicable.

Article 9
Provisional Arrest

1. In case of urgency, a Party may request the provisional arrest of the person sought pending the presentation of a request for extradition. A request for provisional arrest may be transmitted through diplomatic channels or directly between the Ministry of Justice of the Republic of Korea and the Supreme People's Procuracy of the Lao People's Democratic Republic.

2. The request for provisional arrest shall be in writing and contain:

- (a) a description of the person sought, including information about the nationality of that person;
- (b) a statement of the location, if known, of the person sought;
- (c) a brief statement of the facts of the case, including, if possible, the time and place of the commission of the offence;
- (d) a description of the laws violated;
- (e) a statement of the existence of a warrant of arrest or detention, or of the conviction of the person sought; and
- (f) a statement that a request for extradition for the person sought will follow.

3. The Requesting Party shall be notified without delay of the disposition of its application and the reasons for any denial.

4. A person who is provisionally arrested may be discharged from custody upon the expiration of sixty (60) days from the date of provisional arrest pursuant to this Treaty, if the Requested Party has not received the formal request for extradition and the supporting documents required in Article 7 of this Treaty.

5. The fact that the person sought has been discharged from custody pursuant to paragraph 4 of this Article shall not prejudice the subsequent re-arrest and extradition of that person if the extradition request and supporting documents are delivered at a later date.

Article 10
Simplified Extradition

When a person sought advises a court and/or other competent authorities, as the case may be, of the Requested Party that the person consents to an order for extradition being made, the Requested Party may take all necessary measures to expedite the extradition to the extent permitted by its laws.

Article 11

Concurrent Requests

1. Where requests are received from two or more States, including the other Party, for the extradition of the same person either for the same offence or for different offences, the Requested Party shall determine to which of those States the person is to be extradited and shall notify those States of its decision.
2. In determining to which State the person is to be extradited, the Requested Party shall consider all relevant factors, including but not limited to:
 - (a) the nationality and the ordinary place of residence of the person sought;
 - (b) whether the requests were made pursuant to a treaty;
 - (c) the time and place of commission of each offence;
 - (d) the respective interests of the requesting States;
 - (e) the gravity of the offences;
 - (f) the nationality of the victim;
 - (g) the possibility of further extradition between the requesting States; and
 - (h) the respective dates of the requests.

Article 12

Decision on a Request

1. The Requested Party shall deal with a request for extradition pursuant to procedures provided by its own laws, and shall promptly communicate its decision to the Requesting Party through diplomatic channels.
2. Reasons shall be given for any complete or partial refusal of the request for extradition.

Article 13
Surrender of the Person

1. The Requested Party shall surrender the person sought to the competent authorities of the Requesting Party at a location in the territory of the Requested Party acceptable to both Parties.
2. The Requesting Party shall remove the person sought from the territory of the Requested Party within such reasonable period as the Requested Party specifies and, if that person is not removed within that period, the Requested Party may set that person at liberty and may refuse extradition for the same offence.
3. If circumstances beyond its control prevent a Party from surrendering or removing the person to be extradited, it shall so notify the other Party, and in this case the provisions of paragraph 2 of this Article shall not apply. The two Parties shall mutually decide upon a new date of surrender or removal under the conditions of this Article.

Article 14
Postponed or Temporary Surrender

1. When the person sought is being proceeded against or is serving a sentence in the Requested Party for an offence other than that for which extradition is requested, the Requested Party may, after making its decision on the request for extradition, postpone the surrender of that person until the conclusion of the criminal proceedings or the service of the whole or any part of the sentence imposed. The Requesting Party shall be informed of such postponement.
2. To the extent permitted by its laws, where a person has been found extraditable, the Requested Party may, instead of postponing surrender, temporarily surrender the person sought for the purposes of prosecution to the Requesting Party in accordance with conditions to be determined between the Parties. A person who is returned to the Requested Party following a temporary surrender may be finally surrendered to the

Requesting Party to serve any sentence imposed, in accordance with the provisions of this Treaty.

Article 15

Surrender of Property

1. To the extent permitted under the laws of the Requested Party and subject to the rights of third parties, which shall be duly respected, all property found in the territory of the Requested Party that has been acquired as a result of the offence or that may be required as evidence may, if the Requesting Party so requests, be surrendered if extradition is granted.

2. Subject to paragraph 1 of this Article, the above-mentioned property may, if the Requesting Party so requests, be surrendered to the Requesting Party even if the extradition cannot be carried out owing to the death, disappearance or escape of the person sought.

3. The Requested Party may temporarily postpone the surrender of property referred to in paragraph 1 of this Article if it is required for proceedings instituted in connection with other criminal cases until the completion of such proceedings.

4. Where the laws of the Requested Party or the protection of the rights of third parties so require, any property so surrendered shall be returned to the Requested Party free of charge after the completion of the proceedings, if that Party so requests.

Article 16

Rule of Specialty

1. A person extradited under this Treaty shall not be detained, tried or punished in the Requesting Party except for:

- (a) the offence for which extradition has been granted or a differently denominated offence based on the same facts on which extradition was granted, provided that such offence is extraditable, or is a lesser included offence;
- (b) an offence committed after the surrender of the person; or

- (c) an offence for which the Requested Party consents to the person's detention, trial or punishment.

For the purposes of subparagraph (c) of this paragraph:

- (i) the Requested Party may require the submission of the documents called for in Article 7;
- (ii) a legal record of statements made by the extradited person with respect to the offence, if any, shall be submitted to the Requested Party; and
- (iii) the person extradited may be detained by the Requesting Party for such a period of time as the Requested Party may authorize, while the request is being processed.

2. A person extradited under this Treaty shall not be re-extradited by the Requesting Party to a third State for an offence committed prior to the surrender of that person unless the Requested Party consents.

3. Paragraphs 1 and 2 of this Article shall not apply if the extradited person:

- (a) has voluntarily returned to the territory of the Requesting Party after leaving it; or
- (b) does not leave the territory of the Requesting Party within thirty (30) days from the date on which that person is free to leave, except under conditions beyond his or her control.

Article 17

Notification of the Results

The Requesting Party shall, if the Requested Party so requests, provide the Requested Party with information relating to the proceedings against or the execution of punishment upon the person extradited or the re-extradition of that person to a third State.

Article 18

Transit

1. To the extent permitted by its laws, the transportation of a person extradited from

a third State to either Party through the territory of the other Party may be authorized upon a request in writing made through diplomatic channels. The request shall contain a description of the person being transported, including his or her nationality, and a brief statement of the facts of the case. A person in transit may be held in custody during the period of transit.

2. Authorization for transit shall not be required when air transport is used and no landing is scheduled in the territory of the Party of transit. If an unscheduled landing occurs in the territory of that Party, it may require the other Party to furnish a request for transit as provided in paragraph 1 of this Article.

3. Authorization for transit shall include authorization for accompanying officials to obtain assistance from authorities in the Party of transit in maintaining custody.

Article 19

Costs

1. The Requested Party shall meet the costs of any proceedings in its jurisdiction arising out of a request for extradition.

2. The Requested Party shall bear the costs incurred in its territory in connection with the arrest and detention of the person whose extradition is sought, or the seizure and surrender of property.

3. The Requesting Party shall bear the costs incurred in conveying the person whose extradition is granted from the territory of the Requested Party, including transit costs.

Article 20

Consultations

1. The Parties shall consult, at the request of either Party, concerning the interpretation or the implementation of this Treaty.

2. The competent authorities of both Parties may consult with each other directly in

connection with the processing of individual cases and in furtherance of maintaining and improving procedures for the implementation of this Treaty.

Article 21

Entry into Force, Amendment and Termination

1. The Parties shall notify each other in writing of the completion of their respective requirements for the entry into force of this Treaty. This Treaty shall enter into force thirty (30) days after the date of the receipt of the later written notification.
2. This Treaty shall apply to requests made after its entry into force, even if the relevant offences occurred prior to the date on which it enters into force.
3. This Treaty may be amended with the mutual written consent of the Parties.
4. Either Party may terminate this Treaty by notice in writing through diplomatic channels at any time. Termination shall take effect six (6) months after the date on which the notice is given.
5. The amendment or termination of this Treaty shall be without prejudice to the rights and obligations arising from or based on this Treaty and to the completion of any requests made pursuant to this Treaty before or up to the date of amendment or termination.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorized by their respective Governments, have signed this Treaty.

DONE in duplicate at Seoul, on this 15th day of December 2025, in the Korean, Lao and English languages, all texts being equally authentic. In case of any divergence of interpretation, the English text shall prevail.

FOR THE REPUBLIC OF KOREA

FOR THE LAO PEOPLE'S
DEMOCRATIC REPUBLIC

대한민국과 라오인민민주공화국 간의 범죄인인도 조약 비준동의안 비용추계서 미첨부 사유서

I. 재정수반요인

연번	조·항(조제목)	주요 내용
1	안 제19조(비용)	○ 청구당사국은 통과 비용을 포함하여 인도가 허용된 사람을 피청구당사국의 영역으로부터 호송하는 데 발생하는 비용을 부담함. ○ 피청구당사국은 인도 청구로부터 발생하는 자국 관할 내 모든 소송절차에 소용되는 비용과 인도가 청구된 사람의 체포·구금 또는 물건의 압수·인도와 관련하여 자국 영역에서 발생하는 비용을 부담함.

II. 미첨부 근거 규정 및 상세 사유

1. 근거 규정

연번	조·항(조제목)	미첨부 근거 규정
1	안 제19조(비용)	「의안의 비용추계 등에 관한 규칙」 제3조제1항제1호 예상되는 비용이 연평균 10억원 미만이거나 한시적인 경비로서 총 30억원 미만인 경우

2. 상세 사유

- 대한민국이 청구당사국일 경우, 통과 비용을 포함하여 인도가 허용된 사람을 피청구당사국의 영역으로부터 호송하는 데 발생하는 비용을 부담해야 하나, 이 조약안의 이행으로 인하여 범죄인을 인수하는 경우가 소수에 불과할 것으로 예상되는바, 예상 지출액은 경미할 것으로 추정됨.
- 대한민국이 피청구당사국일 경우, 인도 청구로부터 발생하는 자국 관할 내 모든 소송절차에 소용되는 비용과 인도가 청구된 사람의 체포·구금 또는 물건의 압수·인도와 관련하여 자국 영역에서 발생하는 비용을 부담해야 하나, 역시 경미할 것으로 예상되는바, 이 조약안의 이행을 위하여 필요한 예상 비용은 연 10억원 미만일 것으로 추정됨.
- 그 밖의 다른 조항에서 재정수반요인 없음.

Ⅲ. 부대의견

○ 없음.

Ⅳ. 작성자

○ 성명

외무행정관	조약과장	국제법률국장
이예지	이현승	이석주

○ 대표연락처

성명	전화번호	이메일 주소
이예지 외무행정관	02-2100-7520	yejlee24@mofa.go.kr

/끝/